گزارش

زهرا چیذری

افزایش تعرفه پزشکان نمایشی است

وزیر بهداشت در نامه‌ای به رئیس جمهور درخواست کرده است تعرفه‌های پزشکی در نیمه دوم سال ۱۵درصد افزایش یابد. تاریخ این نامه اول آبان ماه است و تا پایان سال حدود چهار ماه باقی مانده است.

ماجرای تعرفه‌های پزشکی داستانی فرسایشی است که همه ساله چالش‌های خاص خودش را دارد. در این ماجرا، نظام پزشکی به عنوان نماینده صنف پزشکان پیشنهادی دارد و وزارت بهداشت پیشنهادی دیگر، ضلع سوم این ماجرا هم بیمه‌ها هستند که همیشه زورشان بر دیگران می‌چربد و تعرفه‌های مصوب را حداقلی می‌کنند. نکته قابل تأمل در این میان اینکه نه پزشکان و نه بیمه‌ها هیچ کدام در صورت نارضایتی زیر بار تعرفه‌های مصوب نمی‌روند، همچنان که امسال هم با تصویب دولت، تعرفه‌های پزشکی سال ۱۴۰۲ با رشدی ۲۴درصدی نسبت به تعرفه‌های سال گذشته تصویب و ۳۰فروردین ابلاغ شد، البته پیش از آن شورای عالی بیمه افزایش ۴۰درصدی تعرفه‌های پزشکی برای سال ۱۴۰۲ را مصوب کرده بود و نظام پزشکی هم از سال گذشته پیشنهاد رشد ۶۰درصدی تعرفه‌ها را داده بود، به همین خاطر هم پس از تصویب و ابلاغ تعرفه‌ها، مجمع انجمن‌های پزشکی ایران در نامه‌ای به رئیس سازمان نظام پزشکی اعلام کرد تعرفه‌های پزشکی مصوب دولت را اجرا نمی‌کند و تعرفه‌های پیشنهادی نظام پزشکی یعنی رشد ۶۰درصدی مزد درمان، ملاک و معیارش خواهد بود! رخدادی که قطع به یقین در رابطه با هیچ یک از مشاغل و اصناف نمی‌توان شاهد بود. با وجود این در کنار بسیاری از پزشکان که به تعرفه‌های مصوب پایبند بودند، برخی از آنها هم از تعرفه‌های خودساخته تمکین می‌کنند و مراجعات مردمی به مطب برخی پزشکان از آن حکایت دارد که حق ویزیت دریافتی از سوی آنها هیچ تناسبی با تعرفه‌های مصوب ندارد. با تمام اینها اما سازمان نظام پزشکی در فروردین امسال و پس از آن دکتر محمد رئیس‌زاده، رئیس سازمان نظام پزشکی نیز در نامه دیگری در ۲۵مرداد بار دیگر به این مصوبه اعتراض کردند و خواستار افزایش مجدد تعرفه‌های پزشکی در نیمه دوم سال ۱۴۰۲ شدند، حالا هم بهرام عین‌اللهی، وزیر بهداشت در نامه‌ای که اول آبان ۱۴۰۲ به رئیس دفتر رئیس جمهوری ارسال شده است، نوشت: بازگشت به نامه شماره ۹۰۸۹۱ تاریخ ۲۵مرداد۱۴۰۲ در خصوص درخواست سازمان نظام پزشکی ایران مبنی بر افزایش تعرفه خدمات سلامت تا سقف ۴۰درصد مصوب شورای عالی بیمه سلامت برای نیمه دوم سال جاری، خواهشمند است دستور فرمایید به این درخواست رسیدگی شود.

در این نامه آمده است: با توجه به اهمیت تأمین منابع کافی برای ارائه خدمات مطلوب و مناسب در حوزه سلامت، خواهشمند است دستور فرمایید تأمین منابع لازم برای ترمیم تعرفه سال ۱۴۰۲ تا سقف مصوب شورای عالی بیمه سلامت کشور به قید فوریت در دستور کار سازمان برنامه و بودجه کشور قرار گیرد.

عین‌اللهی در ادامه نوشت: همچنین در راستای تقویت رفتارهای مناسب بهداشتی و تناسب رشد تعرفه‌های خدمات مناسب بهداشتی و تناسب رشد تعرفه‌های خدمات تشخیصی و درمانی با میزان هزینه‌های سلامت جامعه و نیز با در نظر گرفتن زیان انباشته ناشی از عدم‌رشد تعرفه بخش سلامت در سنوات گذشته، خواهشمند است ترتیبی اتخاذ شود در تدوین تعرفه سال ۱۴۰۳ موارد پیش گفته مورد توجه قرار گیرد.

با عنایت به اینکه فقط چهار ماه تا پایان سال باقی مانده است، این رفتار وزیر بهداشت بیشتر از آنکه بخواهد اقدامی در راستای اصلاح و افزایش تعرفه‌ها قلمداد شود، اقدامی نمایشی است! انگار دکتر عین‌اللهی در جایگاه وزیر بهداشت خواسته است در مقابل هم‌صنفی‌هایش خودی نشان دهد که در روزشمار ماه‌های پایانی سال ماجرای رشد تعرفه‌ها را پیش می‌کشد؛ موضوعی که با فرض تصویب در هیئت دولت تا مراحل اداری‌اش طی و ابلاغ شود، سال به پایان رسیده است.

از سوی دیگر شرایط نامساعد اقتصادی و فشارهای معیشتی برای سایر اقشار جامعه از جمله کارگران اگر بیشتر از قشر پزشکان نباشد، کمتر نیست. با چنین پیش‌فرضی آیا حقوق کارگران و سایر اقشار هم در نیمه دوم سال مشمول این افزایش خواهد بود؟

بنابراین رفتارهای نمایشی اینچنینی شاید مصارف صنفی داشته باشد اما در عمل به صلاح مملکت نیست چراکه هم در قشر خدوم پزشکان و هم در سایر اقشار جامعه انتظاری را ایجاد می‌کند که درست و مبتنی بر واقعیت‌ها و شرایط اجتماعی نیست.

نگاه

رضا ده‌بالایی / روزنامه‌نگار

کتمان کاری به ناسازگاری می‌انجامد

از مهم‌ترین بنیادهای قوام زندگی زناشویی، تأکید بر اعتماد متقابل و پرهیز از هرگونه دورویی، دروغ و خیانت هر یک از زوجین نسبت به یکدیگر است که این مهم می‌تواند تأثیر عمیقی روی بی‌اعتمادی و سپس ناسازگاری در زندگی زناشویی داشته باشد. صاحبنظران متعددی در حوزه روان‌شناسی خانواده و جامعه‌شناسی به صورت متمرکز روی زمینه‌ها و عوامل درونی و بیرونی از هم‌پاشیدن زندگی زوجین تحقیقات متعددی انجام داده‌اند و به صورت هم‌نظر از عوامل مهم و تأثیرگذار روی شکل‌گیری ناسازگاری در مرحله اول، طلاق عاطفی در مرحله دوم و در نهایت جدایی همیشگی زوجین از یکدیگر را دروغ و کتمان کاری در باب مسائل مختلفی اعم از سطح درآمد، علایق و احساسات، شرکای جنسی و عاطفی خارج از چارچوب خانواده، مخفی نگه داشتن اعتیاد یا سوءمصرف مواد مخدر، دیدار مخفیانه با دوستان و خانواده، عدم‌استقلال فکری و تصمیم‌گیری هر یک از زوجین و همچنین مسائل حقوقی را برشمرده‌اند.

فریبکاری و گول زدن همسر، به بی‌اعتمادی دامن می‌زند. زمانی که اعتماد از بین می‌رود، دوباره به دست آوردن آن به ویژه برای افرادی که به همسر یا نامزد خود خیانت کرده‌اند، بسیار دشوار است.

بررسی‌ها نشان داده است سطح تأثیر دروغ و کتمان کاری روی طلاق عاطفی، بسته به نوع شدت کتمان کاری یا دروغ، زمان ایجاد آن در مراحل مختلف زندگی زوجین، نوع دروغ و سوابق زوج یا زوجه در کتمان کاری متفاوت است، به طوری که در سنین ابتدای زندگی مشترک، محرزشدن دروغ و کتمان کاری دارای اثرات شدیدتری نسبت به دوره زندگی مشترک بیش از ۱۰سال است. بررسی‌ها نشان داده است نوع دروغ به خصوص در زمینه خیانت دارای اثرات شدیدتری در زمینه ناسازگاری زوجین از هم است.

در زندگی امروزه که شاهد بروز برخی آسیب‌های اجتماعی به خصوص در رابطه با روابط بین فردی و آزادی‌های بی‌حد اجتماعی در برخی خانواده‌ها هستیم، شکل‌گیری کتمان کاری به عنوان عامل مهم در ناسازگاری زوجین بر اساس آمار معاونت اجتماعی نهاد ریاست جمهوری در امور خانواده (گزارش سال ۱۴۰۲) و سازمان بهزیستی (گزارش سال ۱۴۰۲) نسبت به دهه گذشته افزایش داشته است، بنابراین توجه به آشنایی زوجین نسبت به عواقب آن می‌تواند بسیار حائز اهمیت باشد.

***منابع در دفتر روزنامه موجود است**

گفت‌وگو

سجاد آذری

امیر ساعد وکیل، استاد حقوق بین‌الملل دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «جوان»:

موتور دیوان بین‌المللی کیفری علیه جنایات صهیونیست‌ها روشن شده است

«وضعیت انسانی در غزه وحشتناک است. حدود یک ماه است کودکان و زنان محاصره و از کمک محروم و با بمباران از خانه‌های خود بیرون شده‌اند. غذا، آب و دارو برای رفع نیازهای مردم وارد نمی‌شود. سوخت بیمارستان‌ها و نیروگاه‌های آب در حال اتمام است. پناهگاه‌های «آنروا» تقریباً چهار برابر ظرفیت پر شده و در بمباران‌ها هدف قرار می‌گیرند.» این توصیفی است که آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد از وضعیت غزه گفته است. او که می‌گوید از حمله به بیمارستان غزه وحشت کرده است، تأکید دارد تصاویر اجساد پراکنده در خیابان‌های بیرون بیمارستان‌ها دلخراش است، هر چند مردم دنیا عادت کرده‌اند شاهد بی‌تفاوتی سازمان ملل در برابر فجایعی که از سوی قدرت‌های سلطه و زیردستان آنها اتفاق می‌افتد، باشند، اما شرایط امروز غزه آنقدر فاجعه‌بار جلوی چشم دنیا اتفاق می‌افتد که حتی مردم کشورهای غربی را که تحت بمباران شدید رسانه‌ای قرار دارند نیز به خیابان‌ها کشانده و در این میان دبیرکل سازمان ملل نیز وادار شده است حتی اگر به ظاهر هم شده در برابر جنایات صهیونیست‌ها لب به انتقاد بگشاید. در این میان موضوع مهم این است که در شرایطی که تاریخ دادگاه‌های نورنبرگ، توکیو و جنایتکاران روآندا و یوگسلاوی سابق را به یاد دارد که در مقاطع مختلفی جنایتکاران جنگی را پای میز محاکمه کشیده، چگونه است که جنایتکاران صهیونیست هنوز در هاله‌ای از امنیت قرار دارند، آیا سازوکارهای بین‌المللی فقط به یک توصیف وضعیت و ابراز نگرانی بسنده کرده‌اند یا نظام حقوق بین‌الملل برای مقابله با چنین فجایعی چاره‌اندیشی کرده است و آیا این امکان وجود دارد که روزی نتانیاهو و دیگر جنایتکاران رژیم‌صهیونیستی را نیز پای میز محاکمه بین‌المللی کشید. برای پاسخ به این سؤالات سراغ امیر ساعدوکیل، عضو هیئت علمی دانشکده حقوق دانشگاه تهران رفته‌ایم.

حقوق بشر و حقوق بشردوستان رفتار رژیم‌صهیونیستی در قتل‌عام غیرنظامیان به خصوص کودکان غزه را چگونه تفسیر می‌کند؟

بر اساس اسناد بین‌المللی به ویژه کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو از سال ۱۹۴۹ رفتارهای جنگی تابع یکسری قواعد و محدودیت‌هایی است که اجازه نمی‌دهد شما بدون در نظر گرفتن ملاحظات انسانی و با بی‌رحمی افراد غیرنظامی را به عنوان هدف عملیات نظامی قرار دهید و حتماً این رفتار یک مصداق از جنایت جنگی است. آن چیزی که ما در حال حاضر در غزه می‌بینیم، نه اصل تفکیک بین اهداف نظامی و غیرنظامی و نه اصل ضرورت نظامی در آن رعایت نشده است، در حالی که این اصل تأکید دارد تک‌تک حملات و اقدامات نظامی باید دارای توجیه و ضرورت نظامی باشد اما شاهد رعایت‌نشدن آن هستیم و تعداد کشته‌شدگان و آسیب‌دیدگان اسرائیلی در برخوردهایی که از طرف حماس انجام می‌شود با تعداد بالای شهدا و زخمی‌های فلسطینی هیچ تناسبی ندارد. ما یک اصل در حقوق بشردوستانه داریم به نام منع رنج بیهوده، حالا آن چیزی که امروز با آن مواجه هستیم، این است که اسرائیل نه به عنوان دفاع از خود بلکه در قالب یک نوع حرکت تلافی‌جویانه، انتقام‌مدارانه و قهری درصدد این است که یک رنج غیرضروری و بیهوده را به مردم غیرنظامی و به ویژه زنان و کودکان تحمیل کند. این رفتار بدون تردید مبنایی است برای اینکه در چارچوب مواد ۷ و ۸ معاهده رم که اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی است در قالب جنایت جنگی یا جنایت علیه بشریت قابل پیگیری شود.

آیا دولت‌ها می‌توانند در برابر این رفتار صهیونیست‌ها اقدام حقوقی داشته باشند؟

بر اساس ماده یک مشترک کنوانسیون‌های ژنو علاوه بر اینکه طرف‌های مخاصمه موظف هستند سلسله‌تعهدات بین‌المللی را در مورد نحوه رفتار جنگی خود رعایت کنند، سایر دولت‌ها هم که طرف مخاصمه نیستند، موظفند سلسله‌تعهداتی را رعایت کنند. به عنوان مثال یکی از تعهدات براساس مواد ۴۲ و ۴۸ طرح کمیسیون حقوق بین‌الملل استناد به موقعیت بین‌المللی طرفی است که مرتکب اعمال متخلفانه بین‌المللی شده است، به عبارت دیگر دولت‌ها می‌توانند به اقدامات متقابل علیه طرف خاطی متوسل شوند، حالا این اقدامات متقابل می‌تواند در قالب تحریم‌های گسترده اقتصادی و تجاری بین‌المللی باشد یا می‌تواند در قالب قطع دائم یا موقتی روابط دیپلماتیک تعریف شود، همچنین می‌تواند در چارچوب محدود کردن یا متوقف کردن هرگونه حمل‌ونقل هوایی، دریایی یا زمینی یا دیگر روش‌ها باشد. نکته دیگری که در چارچوب نظریه مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در سال ۲۰۰۵ به عنوان یک امر کاملاً تثبیت‌شده در حقوق بین‌الملل مورد تأکید قرار گرفت، این است که دولت‌ها و اعضای جامعه بین‌المللی اولاً متعهد هستند هیچ همکاری‌ای با آن طرف خاطی و متخلف انجام ندهند، بنابراین در این مقطع زمانی ارائه هرگونه سلاح، کمک مالی، تجهیزات و حمایت‌های پشتیبانی و لجستیک به طرفی که در حال حاضر درگیر یک مخاصمه مسلحانه است که به موازین بین‌المللی و حقوق بشردوستانه پایبند نیست، به منزله نقض تعهد از سوی دولت‌هایی است که عرض کردم. تعهد دیگر عدم به‌رسمیت‌شناختن وضعیت شکل‌گرفته ناشی از این تخلفات است، به عنوان مثال اگر اسرائیل که در حال حاضر عملیات زمینی را آغاز کرده و به باریکه غزه وارد شده است، بخواهد به اشغالگری خودش در این منطقه ادامه دهد، دولت‌های دیگر دنیا حق ندارند این وضعیت اشغال و استقرار نیروهای اسرائیلی در باریکه غزه را به رسمیت بشناسند و این اشغال علاوه بر اشغال‌هایی است که اسرائیل بعد از جنگ ۱۹۶۷ انجام داده و قسمت‌هایی از سرزمین‌های فلسطین را تحت اشغال خود درآورده و مانند اشغال‌های قبلی غیرقانونی است.

قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل که درباره وضعیت غزه صادر شد، چه اثری در مسئله فلسطین خواهد داشت؟

مانند هر قطعنامه دیگری که مجمع عمومی سازمان ملل تصویب می‌کند، از جمله در خصوص مسائل مربوط به برنامه و بودجه سازمان ملل، نمی‌توان این قطعنامه‌ها را الزام‌آور دانست اما از یک طرف این قطعنامه نشان داد وجدان عمومی جامعه بین‌المللی با ادامه این حرکت‌هایی که در غزه انجام می‌شود، مخالف است و خواهان متوقف‌شدن حرکت‌های نظامی برای ارائه کمک‌های بشردوستانه و رعایت اصول انسانی در جنگ است. این مسئله اولی است که ما باید از نظر معنوی از قطعنامه مجمع عمومی برداشت کنیم، برداشت دومی که می‌توان از این قطعنامه داشت، این است که قطعنامه مورد اشاره بستری را برای تصویب قطعنامه‌های بعدی چه در خود مجمع عمومی و چه احیاناً در شورای امنیت سازمان ملل متحد فراهم خواهد کرد و به معنی آن است که ما داریم از نظر هنجاری هزینه را برای متعهد و پاسخگو کردن اسرائیل در مقابل رفتارهایش در این جبهه در فضای نظام سازمان ملل متحد بیشتر فراهم می‌بینیم. برداشت سوم که از قطعنامه قابل استفاده است، اینکه قاعدتاً در شرایطی که از دیوان بین‌المللی دادگستری خواسته شده است طی یک نظریه مشورتی در مورد مسئله فلسطین، تعهدات بین‌المللی دولت‌ها را تبیین و تشریح و به جامعه بین‌المللی و دیگر دولت‌ها اعلام کند چه اقداماتی را باید انجام دهند و چه تکالیفی بر عهده دارند، حتماً محتوای این قطعنامه مجمع عمومی مدنظر قضات دادگاه لاهه قرار خواهد گرفت.

اشاره به دیوان بین‌المللی کیفری داشتید. با توجه به اینکه دادستان دیوان هم از گذرگاه رفح دیدار داشتند، آیا این دیدار منجر به اقدام مؤثر بین‌المللی خواهد بود؟

آن چیزی که مسلم است اینکه حضور دادستان دیوان بین‌المللی کیفری نشان می‌دهد موتور دیوان برای جمع‌آوری ادله، مستندات و اطلاعاتی که برای تکمیل تحقیقات و تشکیل پرونده لازم است، روشن شده اما درباره اینکه با توجه به فضای ملاحظات سیاسی و معادلات قدرتی که در نظام بین‌الملل و جامعه بین‌المللی حاکم است تا چه اندازه دیوان بین‌المللی بتواند قاطع و مؤثر عمل کند، خیلی خوش‌بین نیستم و معتقدم ما با موانع زیادی روبه‌رو هستیم.

این موانع چیست؟

یک مانع این است که ممکن است در فرایند رسیدگی، دیوان بین‌المللی کیفری درصدد این باشد که تعادلی را در برخورد با عاملان جنایت‌های بین‌المللی از سوی هر دو طرف داشته باشد. یک دغدغه دیگر که من دارم و مانع دیگری که می‌تواند مطرح باشد، این است که هر چند فلسطین به عنوان یک دولت عضو دیوان بین‌المللی کیفری است و می‌تواند طرح شکایت کند اما اسرائیل در دیوان بین‌المللی کیفری عضویت ندارد، بنابراین این احتمال وجود دارد که اگر قرار باشد افرادی از اسرائیل در دیوان بین‌المللی کیفری به اتهاماتشان رسیدگی شود، اسرائیل حاضر نشود آنها را تسلیم دیوان بین‌المللی کیفری برای محاکمه کند. در اینجا یک خبر خوب این است که هر یک از این افرادی که متهم به جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت هستند، اگر در کشورهای دیگری که عضو دیوان بین‌المللی کیفری هستند، از جمله خیلی از کشورهای آفریقایی، آسیایی و اروپایی یافت شوند یا در دادگاه‌های داخلی خود این کشورها مورد محاکمه قرار بگیرند یا اینکه به کشوری مسترد شوند که دادگاه‌های آن کشور آمادگی دارند، در مورد آنها محاکمه انجام دهند. در کنار همه اینها تمام کشورها و دولت‌های عضو دیوان بین‌المللی کیفری و حتی دولت‌های غیرعضو نیز این تعهد را دارند در راستای محاکمه جنایتکاران بین‌المللی با دیوان بین‌المللی کیفری همکاری کنند و این همکاری می‌تواند ابعاد مختلفی از همکاری‌های اطلاعاتی و پلیسی برای بازداشت و تحویل این افراد به دیوان بین‌المللی داشته باشد.

با این توضیحات باید امیدوار باشیم زندانی‌شدن و محاکمه نتانیاهو را از سوی دادگاه بین‌المللی کیفری ببینیم؟

من فکر می‌کنم بهتر است به جای پیش‌بینی امری که شاید از حوزه بحث کارشناسی ما به دور باشد، امیدوار باشیم با اقدام بموقع مقابله با جنایتکاران بشریت از این به بعد شاهد تکرار وقوع چنین جنایت‌ها و بی‌رحمی‌هایی نباشیم.

اگر بخواهیم مشخصاً بر اساس قواعد حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه مصادیق جنایات جنگی رژیم‌صهیونیستی در تحولات اخیر غزه را بفرمایید، به چه مواردی اشاره می‌کنید؟

موارد خیلی زیادی وجود دارد، ولی مشخصاً بمباران منازل مسکونی، حملات به مدارس و بیمارستان‌ها، حملات نظامی کورکورانه‌ای که منجر به کشتار گسترده افراد غیرنظامی شده، تخریب زیرساخت‌های شهری و مدنی، تخلیه اجباری مردم غزه که همراه با نوعی آوارگی و پناهندگی اجباری خواهد بود، به همراه استفاده از سلاح‌های ممنوعه، مانند بمب‌های فسفری که هر چند در حقوق بین‌الملل به شکل صریح سند بین‌المللی برای ممنوعیت استفاده از آن وجود ندارد، اما ماهیت این قبیل از سلاح‌ها از نظر قوانین و موازین بین‌المللی حقوق بشردوستانه ممنوع است، از جمله مصادیق اولیه جنایت جنگی اسرائیل در فلسطین به شمار می‌آید.

گزیده

اعطای ۲۵میلیارد تومان تسهیلات اشتغال به زندانیان

رئیس کل دادگستری استان تهران با اشاره به آزادی ۶۴۵نفر از زندانیان جرائم مالی غیرعمد گفت: از ابتدای سال جاری تاکنون ۲۵میلیارد تومان تسهیلات اشتغال به مددجویان پرداخت شده است.

علی القاصی، رئیس کل دادگستری استان تهران ضمن تأکید بر ضرورت ارتباط مؤثر و مستمر ستاد دیه استان تهران با جامعه خیرین گفت: حضور خیرین در زندان‌ها و استماع مستقیم مشکلات و مسائل مددجویان در محیط زندان، قطعاً عامل محرک مهمی در جهت جذب کمک‌های جامعه خیرین به منظور گره‌گشایی از مشکلات و مسائل زندانیان خواهد بود. وی با اشاره به رویکرد و نگاه موجود نسبت به محیط زندان و زندانیان اظهار کرد: تصور بسیاری از اشخاص در جامعه این است که هر شخصی که در زندان محبوس است، بدون استثنا جنایتکار، هنجارشکن و خلافکار محسوب می‌شود، اما الزاماً این گونه نیست و در بسیاری از موارد شرایط و برخی اتفاقات و خطاهای سهوی سبب می‌شود فرد راهی زندان شود. القاصی با تأکید بر ضرورت اصلاح نگاه جامعه و به طور خاص خیرین نسبت به زندانیان جرائم مالی غیرعمد عنوان کرد: ستاد دیه استان تهران با همکاری اداره کل زندان‌های استان تهران و دستگاه قضا باید در جهت اصلاح و ترمیم تصویر جامعه از مسئله زندان و زندانیان جرائم مالی غیرعمد اقدام و از تمامی ظرفیت‌های موجود برای تحقق این امر استفاده کند. رئیس کل دادگستری استان تهران ضمن تأکید بر ضرورت تدوین و ارائه برنامه اجرایی مناسب از سوی ستاد دیه استان تهران برای جذب خیرین عنوان کرد: جامعه برای مساعدت به زندانیان باید مستقیماً در جریان مشکلات و مسائل زندانیان جرائم مالی غیرعمد و خانواده آنها قرار گیرد، به همین منظور ضرورت دارد سازوکاری تهیه شود که هر شخصی که قصد کمک به زندانیان جرائم مالی غیرعمد را داشته باشد، امکان ملاقات با فرد زندانی و خانواده او به منظور آگاهی از مشکلات و مسائل آنها برایش مهیا شود. وی در ادامه سخنان خود از فراهم‌شدن زمینه آزادی ۵۰نفر از زندانیان جرائم مالی غیرعمد با مساعدت ستاد دیه و خیرین خبر داد و گفت: از ابتدای سال جاری تاکنون حسب گزارشات واصله، ۳۱۱نفر از زندانیان جرائم مالی غیرعمد با کمک ستاد دیه و خیرین و با پرداخت ۴۱میلیارد تومان از بند رهایی یافتند و به آغوش خانواده خود بازگشتند. القاصی در پایان ضمن اشاره به آزادی ۳۳۴نفر از مددجویان جرائم مالی غیرعمد از زندان با مساعدت مرکز مراقبت و مددکاری و با اختصاص مبلغ بیش از ۱۶میلیارد تومان عنوان کرد: بر اساس گزارشات واصله از ابتدای سال جاری تاکنون مبلغ ۲۵میلیارد تومان تسهیلات اشتغال پرداخت و برای ۸۱۶نفر از مددجویان رأی باز و خانواده آنها اشتغال ایجاد شده است.

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۹۸۶

«اگر به فرزندان‌تان نحوه مقابله با مشکلات را نیاموزید، در حق آنان ظلم کرده‌اید»!

این حاصل تفکر دیل کارنگی، نویسنده پرآوازه دنیاست. قهرمان قصه‌اش زنی است که شغل همسرش او را به صحرای داغ ماجوی کالیفرنیا کشانده است؛ زنی تنها در کلبه‌ای محقر، بدون هم‌صحبت و گرفتار میان آب و غذا و هوایی پر از شن! چنان سخت که قصد می‌کند قید زندگی مشترک را بزند، به خانه پدری برگردد. به پدر نامه نوشته، جواب مختصری دریافت می‌کند:

– دو زندانی از پشت میله‌ها بیرون را می‌نگریستند. یکی گل و لای را می‌دید و دیگری ستارگان را!

خجالت می‌کشد. از نو زندگی را مشق کرده، رمان «خاکریزهای درخشان» را می‌نویسد.

– یاد گرفتم با بومی‌ها دوست شوم. از آنها هدیه بگیرم و بارها به تماشای غروب زیبای خورشید بنشینم.

او ردپای ستارگان را یافته بود!

یادداشت

دکتر وحیده علی‌میرزائی / پژوهشگر حوزه زنان و خانواده

«پدیده برهنگی» بیماری عصر حاضر

احیای ارزش‌های اصیل و بازگشت به اصول فراموش‌شده اسلامی شرط لازم برای حاکمیت‌بخشیدن به شریعت مقدس اسلام در جامعه اسلامی ماست. موضوع «پوشش زن» یکی از همین ارزش‌هاست. حجاب جزو مسائل روز و ریشه‌ای جوامع اسلامی به ویژه ایران است. انسان غافل از وحی و نبوت و ره‌گم‌کرده عصر حاضر، در تفسیر و توضیح «عدالت میان زن و مرد» به طور عمدی یا سهوی دچار خطا شده و عدالت میان زن و مرد را در یکسانی و تشابه حقوق آن دو جست‌وجو می‌کند، غافل از اینکه احکام و حقوق مربوط به زن و مرد بسته به شرایط روحی و جسمی و توان و استعداد آنها باهم متفاوت است.

امروزه استکبار جهانی با بهره‌گیری از دستگاه‌ها و پوشش گسترده تبلیغاتی به نام آزادی و احقاق حقوق زن، او را به لحاظ جسمی و روحی به بردگی گرفته است تا آنجا که از طرق نوین برده‌داری در عصر حاضر، زن را تا حد یک کالا تنزل داده و با شعار عدالت‌مآبانه تساوی حقوق زن و مرد از هر جهت، بزرگ‌ترین ظلم ممکن را نسبت به زن روا داشته است.

پدیده برهنگی، بیماری عصر ماست. با تهاجم فرهنگی در دو قرن اخیر بر جوامع اسلامی، موضوع «پوشش و حجاب» جزو جنجال‌برانگیزترین مسائل مطرح‌شده قرار گرفته که نتیجه آن دست‌کم ایجاد تردید در ضرورت آن بوده است. مسئله حجاب از مهم‌ترین مسائلی است که بعد از انقلاب اسلامی تاکنون مسئولان نظام جمهوری اسلامی را به خود مشغول داشته است. در ابتدای انقلاب، جمهوری اسلامی درصدد ایجاد جامعه‌ای با احکام و شرعیات اسلامی بود و در این میان مسئله حجاب و پوشش جامعه یکی از موارد بی‌شماری است که نظام جمهوری اسلامی خواستار تغییر در آن و ایجاد شرایط آرمانی در این زمینه بوده است.

در بحث حجاب، امروزه جوامع اسلامی نیازمند نوعی گذار هستند؛ گذار از تقلید و عادت و تعبد از سر اکراه به مرحله آگاهی و معرفت. محصول این گذار که خود استلزامات فراوانی دارد، گذار آگاهانه از اجبار به سوی پذیرش رضایتمندانه است. رضایت خود عنصر مقوم قواعد عرفی و لازمه مقبولیت تصمیمات و ضامن پیروی از آنها بی‌توسل به قوه قاهره و اجبار است. شبکه‌های ماهواره‌ای که با پخش فیلم، سریال، نمایش مدهای روز دنیا، فیلم‌های پورن، مسابقات و سرگرمی و غیره که در بستر فرهنگی خاص خود تولید شده‌اند، به تضعیف سنت و ارزش‌های سنتی به طور عام و هنجار پوشیدگی عفاف و رعایت حجاب به طور خاص کمک کرده‌اند. سینما از بازنمایی هژمونیک‌ساز پوشش زنان (چادر به مثابه ایدئولوژی رسمی) به تدریج به سمت بازنمایی ضدهژمونیک پوشش(ارائه تصویر منفی از چادر) تغییر موضع داده است. در دو قرن گذشته الگوی پوشش از منظر جامعه‌شناسی نشانه موقعیت اجتماعی بوده است، اما در قرن حاضر آنچه پوشیده می‌شود، به معنای نوعی ایده بدن‌محوری و کسب هویت است.

مد به مثابه یکی از روندهای تغییر در جامعه، باعث شده است در شیوه زندگی و طرز تلقی گروه‌های مختلف سنی به ویژه جوانان، تغییر ایجاد شود. جوانان علاوه بر تابعیت از بازار توده‌ای در زمینه مصرف کالا، در ترکیب و ابداع سبک‌های نو در بازار مصرفی بیشترین تغییرات و تأثیرات را بر جا می‌گذارند. آنها قادرند نمادهای رایج و قالبی را شکسته و ایده‌های نمادین خود را بر اساس معنای متفاوت (همگرایی یا واگرایی با فرهنگ جامعه) به کار گیرند. این معانی با توجه به نوع طبقه اجتماعی و اقتصادی که جوانان در آن قرار دارند، می‌تواند به دو شیوه نمایشی (دیدنی) و کالامحور شکل گیرد. در بعد نمایشی، جوانان هم علایق شخصی خود را در الگوی پوشش به کار می‌برند و هم با پیوستن به گروه‌های هم‌سال به پردازش و بازتولید نمادها و الگوها می‌پردازند، اما در حالتی که کالا محوریت دارد، نوع مارک و میزان هزینه‌هایی که پرداخت می‌شود، اهمیت دارد. در بعد نمایشی، کنشی که مدنظر آنهاست، ارسال پیام ویژه‌ای به ساختار کلی جامعه است. این پیام می‌تواند با توجه به ساختار سیاسی، اجتماعی و مذهبی هر جامعه، تعبیرهای گوناگونی داشته باشد. با توجه به افت‌وخیزهای تدوین قوانین در ایران این امر بهتر دیده می‌شود.

خبر کوتاه

- مدیرکل هماهنگی شبکه‌های مردمی کمیته امداد گفت: مرکز نیکوکاری «سمت خدا» بیش از ۲۲تن گوشت بین مددجویان در پنج استان کشور توزیع کرد.
- وزیر آموزش و پرورش گفت: ۵هزار مدرسه به صورت پایلوت مجری سند تحول بنیادین آموزش‌وپرورش می‌شوند.
- بر اساس آمارهای سازمان ثبت احوال کشور در شش ماهه اول امسال از تعداد نوزادان متولد شده ۵۱/۹درصد پسر و ۴۸/۱درصد دختر بوده‌اند.
- مدیرعامل یک شرکت دانش‌بنیان گفت: نگهدارنده یا یاور واکسن سال‌ها از طریق یک شرکت فرانسوی وارد می‌شد، اما حدود ۱۰سال است که به دلیل تحریم‌ها این روغن را به ایران نمی‌دهند. خوشبختانه با نوآوری و اقدامات صورت گرفته در این شرکت، موفق شدیم روغن نگهدارنده واکسن را فرموله کنیم.
- معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور از تشکیل کمیته دفاع از حقوق زنان و کودکان در معاونت ریاست جمهوری خبر داد.
- رئیس سازمان جوانان جمعیت هلال احمر از جذب یک‌میلیون و ۱۰۰هزار عضو جدید در این سازمان امدادی خبر داد.
- کارشناس معاونت بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی با بیان اینکه کم‌شدن میزان بزاق در دهان زمینه‌ساز پوسیدگی دندان‌های بیماران دیابتی می‌شود، بر اهمیت رعایت بهداشت دهان و دندان در این افراد تأکید کرد.